

РЕШЕНИЕ

№ 337

гр. София, 26.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 14-ТИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на деветнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Ася Събева

Членове: Елена Тахчиева
Кристина Филипова

при участието на секретаря Пролетка Асенова
като разгледа докладваното от Ася Събева Въззивно гражданско дело № 20231000502903 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

С решение от 02.03.2023г., постановено по гр.д.№ 4086/2021г. по описа на СГС, ГО, 3 състав, е уважен частично иск с правно основание чл.432 КЗ вр.чл.52 ЗЗД, като ЗАД „ДАЛЛ БОГГ: ЖИВОТ И ЗДРАВЕ“ АД е осъден да заплати в полза на К. Б. В. сумата 25 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди от ПТП, настъпило на 12.03.2019г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 22.06.2019г., до окончателното изплащане и разноси по компенсация - адвокатско възнаграждение, съобразно уважената част от иска, в размер 1 863, 10 лв.

Със същото решение е отхвърлен иска за неимуществените вреди в частта за разликата над 25 000 лв. до пълния предявен размер 30 000 лв., както и за сумата сумата 191,89 лв. - обезщетение за претърпени имуществени вреди, като неоснователни.

Присъдени са разноси като К. Б. Б. е осъден да заплати на ЗАД ДАЛЛ БОГГ: ЖИВОТ И ЗДРАВЕ“ АД разноси, съобразно отхвърлената част от иска, както следва: 79,40 лв. депозит за в.л. и свидетел и 200 лв. ю.к. възнаграждение. **Не е присъдена дължимата д.т. от 4 % в полза на СГС по реда на чл.78 ал.6 ГПК.**

С определение от 22.08.2023г. без уважение е оставена молбата на адв.И. за изменение на решението в частта за 200 лв. ю.к. възнаграждение, присъдени на застрахователя.

В срока по чл.259 ГПК срещу решението са депозиран две въззивни жалби и от

двете страни по делото.

В срока по чл.248 ГПК срещу определението е депозирана частна жалба от ищеца по делото.

Жалбоподателят-ищец К. Б. Б. оспорва решението в неговата отхвърлителна част за разликата над 25 000лв. до 30 000лв, ведно със законната лихва от 22.06.2019г. до окончателното изплащане. Изтъква факта, че А. Р. Д. И. Х. е признат за виновен в извършване на деликта /ПТП/ с решение по нахд 2157/20г. по описа на СРС НО 23 ти състав, потвърдено с решение №260100 по ванд 4469/20г. по описа на СГС ВНО 13 ти въззивен състав, влязло в сила на 15.02.2021г., което е задължително по смисъла на чл.300 ГПК. Вследствие на удара получил тежко травматично увреждане, което го поставило в невъзможност да се придвижва сам и бил откаран с линейка на Бърза помощ във ВМА, където престоял за медицински интервенции и изследвания до 18.03.2019г. Окончателната диагноза, с която е изписан съгласно епикризата от Катедрата Ортопедия, травматология и реконструктивна хирургия/Клиника Ортопедия и травматология/ВМА-София, е : Фрактура осис тали декс. Кум луксацио арлтикуларис субталарис ет талонавикуларис декс. Ст. пост рм. имобилизационем. Отделно, вследствие удара получил разкъсно-контузна рана в областта на лявата вежда. Раната на веждата му била промита и превързана. По повод травмата в крака претърпял операция с обща анестезия за репозиция, кракът му бил имобилизиран и бил изпратен за лечение в дома си в очакване на допълнителни медицински интервенции - поставяне на циркулярен гипсов ботуш за срок от 50 дни. За този срок му било абсолютно забранено да се движи дори с помощни средства, поради което го прекарал изцяло на легло. След 50 дни на контролния преглед лекарят казал, че трябва да продължи да носи гипсовия ботуш, защото в противен случай „петата ще се отвори“ и му назначил дата за снемане на ботуша 40 дни по-късно. Така ищецът носил гипсовия ботуш в продължение на 90 дни. След 50-тия ден с позволение на лекаря започнал да се придвижва с помощни средства - патерици. Първоначалното придвижване с патерици след продължителното залежаване било изключително трудно, мъчително и бавно - да излезе от дома, да влезе в асансьора и да излезе от сградата на блока му отнемало буквално около 1 час. Тялото му било като атрофирало от обездвижването и мускулите на ръцете му не били в състояние да понесат общото тегло на тялото му, за да се придвижва с патериците. При свалянето на гипсовия ботуш се оказало, че не може да ходи - изпитвал нетърпими болки при досег на ходилото със земята, което наложило продължаване използването на патерици, както и провеждането на рехабилитация в рамките на 10 дни в рехабилитационен център в гр.Баня. След приключване на цикъла рехабилитации продължил да има проблеми с придвижването и болки, което наложило да ангажира рехабилитатор на частни начала, който идвал в дома му за провеждане на процедурите. Такива рехабилитации правил в продължение на общо 3 месеца. И след това кракът продължил да го боли силно - долната част на ходилото и дясната страна, както и горната част на ходилото. Постепенно походката му се нормализирала, но това отнело около 1 година от датата на инцидента. Дори и след това, за още 1 година изпитвал затруднения да тича, както и да изкачва стъпала. Към

настоящия момент изпитва дискомфорт в крака при смяна на времето. Болките в крака и затрудненията в придвижването причинили на ищеца неприятности в личен и битов план, както следва : към момента на ПТП бил намерил работа и до ден-два щял да стартира, но травмата му попречила и заради нея в продължение на 2 години останал без работа, съответно без никакви средства за издръжка. Това го принудило да разчита на грижите на възрастните му родители, които не само го обслужвали в битов план - при къпане, обличане, за приготвяне на храна и пр., но на практика поемали всичките му разходи със своите пенсии. Изпаднал в неминуема и почти пълна социална изолация. Страхувал се, че няма да се възстанови напълно и ще остане инвалид. Особено тягостни усещания изпитвал през първите два месеца, които прекарал изцяло на легло, а след това поради неочаквано дългия за него процес на възстановяване започнал да губи надежда и станал много тревожен. Това, както и невъзможността да излиза навън се отразили на съня и на апетита му. Чувствал се никому неплезен, жалък и ненужен. Ето защо намира, че присъденото обезщетение в размер от 25 000лв. не кореспондира напълно с принципа за справедливост, заложен в чл. 52 ЗЗД. Претендира разноси.

Оспорва релевираното от застрахователя възражение в жалбата за съпричиняване. Посочва, че от приетото заключение на назначената САТЕ /т. 6/ е видно, че „към момента на навлизане на л.а.,„БМВ“ в лявата пътна половина пешеходецът е бил с гръб към автомобила „БМВ“ и не е могъл да възприеме опасната ситуация. Следователно, пешеходецът не е имал техническа възможност да предотврати ПТП-то.“. Съгласно т.1 от заключението пешеходецът непосредствено преди произшествието се е намирал до задната врата на паркирания от него л.а., който е бил паркиран в дясната лента за движение в посока от ул. „Одрин“ към ул. „Опълченска“, като е бил с гръб към посоката на движение на л.а.,„БМВ“. Няма данни за пресичане или внезапно изскачане. В о.с.з. на 20.02.2023г. вещото лице е съобщило, че няма основание да допълни или измени заключението си след проведения разпит в предходното о.с.з. на 24.10.2023г. на водача на застрахования при ответника л.а. Оспорва твърденията, че бил извършвал товаро-разтоварни дейности на пътното платно и че автомобилът му бил паркиран обратно на посоката за движение. От събраните писмени, гласни доказателства и заключението на САТЕ се налага извод, че л.а.,„БМВ“ е навлязъл в лентата за насрещно движение, където се е състоял сблъсъкът с пешеходеца, като последният /логично/ е бил обърнат с лице към автомобилите, движещи се в лентата, в която се е нахождал. Затова в качеството му на пешеходец, не е нарушил правила по ЗДвП, нито е имал техническата възможност да предотврати ПТП.

Жалбоподателят-ответник ЗАД ДаллБогг: Живот и Здраве” АД, оспорва решението в неговата осъдителна част за разликата над 18 000 лв. до пълния присъден размер от сумата от 25 000 лв., като обезщетение за неимуществени вреди, ведно със законната лихва върху визираната обжалвана горница в размер на 7 000 лв. от 22.06.2019г. до окончателното им изплащане и присъдените разноси. Посочва, че сумата от 25 000 лв. е прекомерно завишена и не кореспондира на практиката на съдилищата по аналогични случаи за процесния период с оглед релевантните критерии, запълващи със съдържание

понятието „справедливост“ по смисъла на чл. 52 ЗЗД, а от друга страна на характера и степента на причинените от процесното ПТП телесни увреждания, респ. на интензитета и продължителността на търпените болки и страдания от пострадалата и на факта, че К. Б. се е възстановил бързо и в обичайния за това срок. На второ място твърди, че СГС не е отчетел наличието на процент на съпричиняване за настъпването на процесното ПТП от страна на К. Б.. Видно от заключението по КСМАТЕ не следва да се приема, че водачът на застрахования автомобил има изключителна вина за настъпването на ПТП-то. По делото се доказва с категоричност, че ищецът е могъл да предотврати процесното ПТП, спазвайки разпоредбите на ЗДвП, регулиращи поведението на пешеходците при преминаване по платното за движение. Моли да се отчете, че ищецът е следвало да прояви повече от необходимото внимание с цел да запази собственото си здраве, още повече според неоспорените от страните показания на сочения за виновен водач, ищецът е престоявал от дясната страна на неправилно паркираното си МПС, на пътното платно. Водачът на соченото за виновно МПС не е можел да съобрази, че ищецът ще извършва товарно - разтоварни дейности на пътното платно, като автомобилът на същия, видно от протокола за ПТП е бил паркиран обратно на посоката на движение и ищецът е бил застанал на пътното платно, а не от страната на автомобила по-близка до тротоара. Това се потвърждава от разпитаните в хода на делото свидетели и от заключението на КСМСАТЕ, според които ищецът е извършил нарушение на чл.94 ал.2 ЗДвП, като същият е спрял вляво, срещу посоката на движение, като по този начин е създал предпоставки за собственото си увреждане. Тези обстоятелства се съдържат и в постановеното във връзка с ПТП решение както на СРС, така и на СГС. Счита, че е следвало да определи процент съпричиняване, с който да намали претендираното обезщетение с оглед поведението на ищеца и извършените от него нарушения на ЗДвП. Тези нарушения са в пряка причинно - следствена връзка с претърпените вреди. Претендира разноски.

Софийски апелативен съд, действащ като въззивна инстанция, след като разгледа жалбите и обсъди събраните доказателства, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Първоинстанционният съд е бил сезиран с иск с правно основание чл. 432 КЗ вр.чл.45 и чл.52 ЗЗД.

Ищецът К. Б. Б. твърди, че на 12.03.2019 г., около 11.35 ч. в София при управление на л.а., марка „БМВ“, модел „Х5“, Рег. № ***** по ул.„Цар Симеон“ с посока на движение от ул. „Опълченска“ към ул. „Одрин“ и в района на № 169 водачът А. Р. Д. И. Х. нарушил правилата за движение по пътищата - чл.25 ал.1 ЗДвП, предприемайки маневра за навлизане в лентата за насрещно движение, за да заобиколи отляво спрелия пред него л.а., като не се съобразил с ищеца в качеството му на пешеходец, и по непредпазливост му причинил средна телесна повреда, а именно - счупване на скочната кост на дясното ходило с изкълчване на субталарната става и талонавикуларната става, причинило му трайно затрудняване на движенията на десния долен крайник за срок от около 2,5 - 3 месеца - престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „б“, пр. 2, вр. чл. 342, ал. 1, пр. 3 НК. А. Р. Д. И. Х. е

признат за виновен в извършване на посоченото по - горе деяние с решение по НАХД № 2157/20 г. по описа на СРС, НО, 23-ти състав, потвърдено с решение № 260100 по ВАНД 4469/20 г. по описа на СГС, НО, 13 - ти въззивен състав, влязло в сила на 15.02.2021г. За управляваният от него л.а. има сключена задължителна застраховка „ГО” с ответното дружество по застрахователна полица № GO/68070400/69414485/72002173/73009714 със срок на действие от 06.09.2018г. до 06.09.2019г. С писмена претенция/уведомление от 19.03.2019г., връчена на ответника на 22.03.2019г., го е уведомил за процесното ПТП и претърпените от него неимуществени и имуществени вреди, за които претендира обезщетение, но в законоустановения тримесечен срок, както и до настоящия момент ответникът не му е изплатил дължимото обезщетение. Претендира сумата от 30 000 лв. обезщетение за претърпените неимуществени и имуществени вреди в размер на 191 лв., ведно със законните последици - лихви и разноски.

Ответникът ЗАД „ДАЛЛ БОГГ: ЖИВОТ И ЗДРАВЕ“ АД оспорва предявените иски по основание и размер. Оспорва изключителната вина на водача на л.а.А. Р. Д. И. Х. за настъпване на процесното ПТП. Счита, че той е бил поставен в невъзможност да предприеме мерки за предотвратяване на ПТП, тъй като пешеходецът е застанал на пътното платно до задната врата на своя неправилно паркиран л.а. и не се е съобразил с приближаването му. В условие на евентуалност релевира възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия, тъй като в качеството на пешеходец е предприел пресичане в нарушение на чл.95 ЗДвП, без да се съобрази с приближаващите се пътни превозни средства, като не се е съобразил с отстоянието и скоростта на преминаващите автомобили. Твърди, че ищецът не е провел правилно и адекватно лечение на травмите си и така е влошил състоянието си. Оспорва вида и размера на претърпените неимуществени вреди. Счита за прекомерен и необоснован претендирания размер обезщетение.

От фактическа страна се установява, че А. Р. Д. И. Х. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „б“, пр. 2, вр. чл. 342, ал. 1, пр. 3 НК - за това, че на 12.03.2019 г., около 11.35 ч. в София при управление на л.а., марка „БМВ“, модел „Х5“, рег. № ***** по ул. „Цар Симеон“ с посока на движение от ул. „Опълченска“ към ул. „Одрин“ и в района на № 169, нарушил правилата за движение по пътищата - чл.25, ал.1 ЗДвП, предприемайки маневра за навлизане в лентата за насрещно движение, за да заобиколи отляво спрелия пред него л.а., като не се съобразил с пешеходеца, и по непредпазливост му причинил средна телесна повреда, а именно - **счупване на скочната кост на дясното ходило с изкълчване на субталанарната става и талонавикуларната става**, причинило му трайно затрудняване на движенията на десния долен крайник за срок от около 2,5-3 месеца, видно от приложеното на л.12 решение по НАХД № 2157/20г. по описа на СРС, НО, 23 - ти състав, потвърдено с решение № 260100 по ВАНД 4469/20 г. по описа на СГС, НО, 13 - ти въззивен състав, влязло в сила на 15.02.2021 г.

От заключението по депозираната на л.84 АТЕ, кредитирано от съда като обективно и компетентно дадено и неоспорено от страните, се установява, че ул. „Цар Симеон“ в

района на произшествието е била предназначена за двупосочно движение с по две ленти във всяка посока, разделени с единична прекъсната линия, **като двете крайни десни ленти били заети от паркирани автомобили.** Пред автомобила, управляван от А. И. Х., в същата посока се е движел л.а. „Фолксваген” модел „Голф”, Рег. № *****. Този автомобил е ограничавал видимостта на водача на л.а. „БМВ” напред пред неговия коридор на движение. По време на ПТП видимостта е била добра, пътното платно мокро. Непосредствено преди произшествието пешеходецът К. Б. се е намирал до задна дясна врата на вече паркирания от него на ул. „Цар Симеон” в дясната лентата за движение в посока от ул. „Одрин” към ул. „Опълченска” л.а. м. „Рено” модел „5”, Рег. № *****. **Б. е бил с гръб към посоката на движение на л.а. БМВ. Няма данни за пресичане или внезапно изскачане от негова страна. Обективно той е станал видим от момента, в който е излязъл от л.а. м. „Рено”.** От момента на излизане, затваряне на вратата и достигане при задната врата, до момента на удара са изминали минимум 2,5 секунди. При 40 км/ч /11,11/ за 2,5 секунди лекият автомобил е изминал 27,77 м. Следователно в момента, в който К. Б. е станал видим за водача на л.а. „БМВ”, автомобилът се е намирал от пешеходеца минимум на 28 м. Вещото лице посочва, че опасната зона за спиране на л.а. „БМВ” е около 24 м. при скорост на движение 40 км/ч. Техническото време за реакция на водача в конкретната пътна обстановка е 0,8 сек. Това време е по - малко от времето за възникване на опасността - излизането на водача на л.а. „Рено” от автомобила - минимум 2,5 секунди, при което се установи, че в този момент автомобилът „БМВ” се е намирал **минимум на 28 метра от него и то в насрещната пътна половина за движение.** При опасна зона за спиране 24 метра следва извод, че водачът на л.а. „БМВ” е разполагал с техническа възможност да предотврати удара с пешеходеца. **Вещото лице прави извод, че към момента на навлизане на л.а. „БМВ” в лявата пътна половина пешеходецът е бил с гръб към него и не е могъл да възприеме опасната ситуация. Следователно пешеходецът не е имал техническа възможност да предотврати ПТП-то.**

В този смисъл пострадалият не е пресичал пътното платно, нито е навлязъл внезапно на него - същият е бил вече паркирал личния си л.а. и е бил застанал до задна дясна врата на своя л.а. с гръб към насрещно движещите се л.а. Виновният водач е имал възможност да забележи пешеходеца от разстояние преди мястото на удара и да предприеме адекватни действия по аварийно спиране. Въпреки това той е направил неправилна маневра /да заобиколи намиращ се пред него л.а./ като по този начин е преминал в насрещното пътно платно, **КЪДЕТО Е НАСТЪПИЛ УДАРА.** В тази връзка, по делото не са ангажирани доказателства от страна на застрахователя, че пострадалият, при настъпване на пътния инцидент, не е съобразил движението си с разстоянието от приближаващото МПС. Следователно поведението му не се намира в причинна връзка с настъпилния инцидент.

Ето защо и с оглед гореизложеното САС намира за правилен извода на първа инстанция, че възражението за съпричиняване от страна на пострадалия е недоказано пълно и главно.

По делото пред първа инстанция няма поискана респ. допусната СМЕ, поради което

основен предмет на въззивно обжалване е въпросът за обема на причинените неимуществени вреди.

От заключението по депозираната /служебно назначена/ пред САС СМЕ, кредитирано от съда като обективно и компетентно дадено и неоспорено от страните, се установява, че на 12.03.2019г., при ПТП, като пешеходец, К. Б. получава травми в областта на дясно ходило и лява половина на лицето. Приет по спешност във ВМА СОФИЯ- Клиника ортопедия и травматология, където след извършване на необходимите рентгенови снимки и консултации с хирург, неврохирург, интернист и ортопед- травматолог, са установени следните увреждания: разкъсно-контузна рана в областта на лявата вежда, изкълчване на скочната кост спрямо петната и ладиевидната кост в дясно ходило. След необходимата подготовка е проведено оперативно лечение, изразяващо се в поставяне на К- игла в областта на петата и наместване на изкълчването. Поставена гипсова имобилизация за 50 дни. Експертното становище сочи по категоричен начин, че описаните травматични увреждания са в причинно следствена връзка с процесното ПТП, както и че не изискват специфично медикаментозно или друго терапевтично поведение. Вещото лице сочи, че към момента се оплаква от болки в дясна глезенна става и ходило, засилващи се при натоварване. При продължително ходене се появява оток на дясното ходило. Обективно се установява ограничен обем движение в дясна глезенна става, при повдигане на ходилото нагоре от 20 градуса, при норма 50 градуса. Липса на движения при въртене на ходилото навън и навътре- пронация и супинация. След анализ на медицинската документация по делото и личен преглед вещото лице прави краен извод, че при процесното ПТП, К. Б. е получил следните увреждания: изкълчване на скочната кост спрямо петната и ладиевидната кост в областта на дясно ходило разкъсно-контузна рана в обл. на лявата вежда. Според специализираната литература, при нормално протичане на лечебния процес, без усложнения, периодът на възстановяване при такъв вид увреждания е **около 6 месеца**. При прегледа, К. Б. съобщава, че не е ходил на работа 18 месеца. По делото няма приложени медицински документи, за начина на протичане и продължителността на лечебния процес. При прегледа, извършен на 06.02.2024г. се установява ограничен обем движение в дясна глезенна става, при повдигане на ходилото нагоре от 20 градуса, при норма 50 градуса. Липса на обем движение при въртене на ходилото навън и навътре- пронация и супинация/медицински термини/.

По делото са ангажирани гласни доказателствени средства, а именно разпит на св.Г. /колега на пострадалия/ и Х. /деликвент/, разпитани в о.с.з. на 24.10.2022г.

Св. Н. Г. /близък приятел и колега от 2011г./ го видял във ВМА, в Спешното отделение, след катастрофата. Бил в тежко, критично състояние, кракът му бил счупен, бил ударен в глезена, който бил обърнат и усукан, бил в съзнание, с бинт на главата, със сцепена вежда. Изпитвал силни болки. На следващия ден отново го видял, вече след операцията. Операцията била долу в глезена и изпитвал силни болки. Притеснявал се дали ще проходи, главата му била сцепена. Пострадалият останал в болницата една седмица, после го изписали за домашно лечение. Закарали го вкъщи, купили му лекарства. За него се грижели възрастните му

родители, а свидетелят лично го карал на контролни прегледи. След около седмица му поставили шина за обездвижване, която била махната на петдесетия ден, но лекарят му казал, че сигурно ще трябва да я носи още, защото кракът му изглеждал подут - като от слонска болест. Носил шината 90 дни, не можел да стъпва на крака си, а на втория месец му позволили да ползва патерици. Вторият и третият месец били много тежки за Б., защото до третия месец бил тотално обездвижен, а трябвало да ходи на рехабилитация, свидетелят му помагал, водел го на преглед. След това възстановяването му продължило в домашни условия с рехабилитатор, който идвал вкъщи. След една година започнал да ходи, но и досега накуцва и не може да изкачва стълби. Изпитва болки при промяна на времето. Твърди, че след травмата ищецът много се променил, защото разчитал финансово само на родителите си, на техните пенсии и реално две години не е имал доходи. Сега вече работи, но психически не се е възстановил. Преди бил център на компанията, след това станал свит и досега не иска да излиза, затворил се в себе си. Малко преди катастрофата той имал интервю за друга работа и го били одобрили, но заради тази катастрофа, не почнал работа. Две години реално не е имал доходи.

Във връзка с възраженията на ответника по механизма на станалото ПТП, по негово искане съдът е разпитал св.А. Р. И. Д. Х., водач на л.а., марка „БМВ“, модел „Х5“. Твърди, че карал в София, по ул. Цар Симеон, посока от ул. Опълченска към ул. Одрин и Константин Величков, валило сняг и дъжд. Скоростта му била 30 - 40 км/ч. Пред него отдясно имало л.а. м. Голф, софийска регистрация, който карал в средата на пътя и спрял във втората лента, където паркират колите. След като спрял, от този автомобил излязъл човек, без да са пуснати аварийни светлини. Свидателят не могъл да спре автомобила си, защото гледал колата и отворената врата, в един момент чул удар, ударил спирачки и колата леко се плъзнала към друга кола, тогава видял, че един човек седи на земята, бил се ударил в огледалото му. Слязъл от колата и звъннал на полицията и на тел. 112. Според свидетеля, пешеходецът излязъл между колите и искал да пресече, но той не го е видял, само чул удара. Пешеходецът паднал от лявата страна на л.а., управляван от свидетеля, главата му била обърната към ул. Опълченска, в обратната посока. На мястото няма пешеходна пътека и светофар, по улицата има паркирани коли от двете страни, има място точно за две коли, можел е да задмине л.а. Голф.

Показанията на този свидетел се ценят при условията на чл.172 ГПК, а тези на св.Г. съдът кредитира изцяло като логично обосновани и вътрешно непротиворечиви. Ето защо твърдението, че пострадалият искал да пресече платно и излязъл внезапно между колите, намира по-скоро за защитна версия.

На 19.03.2019г. ищецът е депозирал пред застрахователя покана, надлежно връчена на 22.03.2019г. /л.49/ за изплащане на обезщетение за причинените от процесното ПТП неимуществени вреди.

Няма новопредставени доказателства пред настоящата инстанция.

При така установената фактическа обстановка съдът намира следното от правна страна:

Съгласно чл.432 ал.1 КЗ Увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" при спазване на изискванията на чл.380 КЗ.

Както бе посочено по-горе налице е виновно и противоправно поведение на водача на МПС, тъй като е налице влязло в сила решение по чл.78а НК на наказателен съд, което е задължително по смисъла на чл.300 ГПК за настоящия съд, включително досежно елементите от фактическия състав на престъплението, а именно - получените травми, които според решението са **счупване на скочната кост** на дясното ходило с изкълчване на субталарната става и талонавикуларната става т.е. средна телесна повреда.

САС споделя извода, че ответникът не е доказал възражението си за съпричиняване, доколкото не се установява, ищецът да е предприел пресичане или внезапно навлизане на пътното платно. Същият се е намирал прав до задна дясна врата на вече паркирания от него л.а. с гръб към деликвента, който е преминал в насрещното платно за движение, където е настъпил удара.

Гореизложените правни констатации обосновават извода за наличието на предпоставките на чл. 45 и чл. 52 от ЗЗД по отношение на причинителя на вредата, а именно: вреди, виновно противоправно деяние от страна на причинителя на вредата, причинна връзка между това деяние и причинените вреди. При това положение ищецът има правото да получи обезщетение за причинените вреди - неимуществени и имуществени .

Досежно размера на обезщетението, съдът съобрази следните обстоятелства:

В процесния случай пострадалият претендира претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания от факта на една средна и леки телесни повреди, а именно – счупване с изкълчване на скочната кост спрямо петната и ладиевидната кост в областта на дясно ходило и разкъсно-контузна рана в обл. на лявата вежда. Според вещото лице, при нормално протичане на лечебния процес, без усложнения, периодът на възстановяване при такъв вид увреждания е **около 6 месеца**. При прегледа, К. Б. съобщава, че не е ходил на работа 18 месеца, но в о.с.з. адв.И. заявява, че същият не е работел към този момент. При прегледа, извършен на 06.02.2024г. се установява ограничен обем движение в дясна глезенна става, при повдигане на ходилото нагоре от 20 градуса, при норма 50 градуса. Липса на обем движение при въртене на ходилото навън и навътре- пронация и супинация/медицински термини/. Съдът съобрази факта, че е извършена оперативна интервенция, а **възстановителният период като цяло е от порядъка на 6 месеца, но в случая** освен физически, е налице и емоционален дискомфорт, тъй като останал изцяло зависим на грижите /морални и финансови/ на своите родители - пенсионери, чувствал се ненужен, излишен, депресиран. Не успял да започне нова работа, за която бил одобрен след интервю. Общото здравословно състояние към настоящия момент е възстановено. Като съобрази възрастта на пострадалия - 53г. към датата на ПТП - през 2019г., тежестта на уврежданията и последиците от тях, факта, че е бил с гръб и ударът е внезапен и напълно неочакван, изпитаните болки и страдания, техния интензитет и продължителността им,

променения ритъм и начин на живот, съдът намира, че присъденият размер от общо 25 000 лева е съобразен с икономическата конюнктура в страната за 2019г., обема на вредите, поради което решението следва да бъде потвърдено.

С оглед гореизложеното и при съвпадане изводите на първа и настоящата инстанции решението следва да бъде потвърдено.

По отношение на началната дата на дължимост на лихвите съдът констатира, че СГС е присъдил такива считано от 22.06.2019г. /три месеца след депозиране на поканата на 22.03.2019г./. Независимо от този извод и доколкото в жалбата не е изрично въведен този довод за неправилност на решението при условията на ограничен въззив САС намира за процесуално недопустимо произнасяне в тази насока. Още повече в самата ИМ е направено изрично искане за лихви от 22.06.2019г.

ПО ЧАСТНАТА ЖАЛБА ПО чл.248 ГПК

С определение от 22.08.2023г. без уважение е оставена молбата на адв.И. за изменение на решението в частта за разноските. Основен спорен въпрос е може ли да се присъжда юрисконсултско възнаграждение от 200 лв. за подаден отговор на ИМ, а в хода на делото застрахователят е представляван от адвокат. САС намира, че няма пречка в едно производство застрахователят да бъде представляван едновременно и от юрисконсулт и от адвокат, но се дължи алтернативно или възнаграждение по реда на чл.78 ал.8 ГПК или платен адв.хонорар по чл.78 ГПК. В случая не се претендира хонорар, поради което съдът е присъдил само юрисконсултско възнаграждение. Затова определението следва да бъде потвърдено.

ПО РАЗНОСКИТЕ:

Обжалваем интерес от 12 000 лв., като и двете жалби са неоснователни.

На осн.чл.78 ал.1 ГПК жалбоподателя-ответник дължи в полза на жалбоподателя-ищец направените по делото разноски за въззивна инстанция, в размер на 1600 лв. платен адв.хонорар. От тях дължими са оглед уважената част от иска, която е предмет на обжалване от страна на застрахователя – 7000лв./ са само 933.33 лв.

На осн.чл.78 ал.3 ГПК жалбоподателят-ищец дължи в полза на жалбоподателя-ответник направените пред въззивна инстанция разноски в размер на 140 лв., платена д.т. От тях дължими са само 81.66 лв. На осн.чл.78 ал.8 ГПК се дължи и юрисконсултско възнаграждение в размер на 50 лв. за изготвяне на жалба и отговор или общо 131.66 лв.

На основание чл.78, ал.6 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на съда сумата от 400 лв. платени от бюджета на съда за вещо лице, както и д.т. от 4% върху уважения интерес от 25 000 лв./за което първа инстанция е пропуснала да се произнесе/ в размер на 1000 лв.

Воден от горното и на основание чл. 272 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение от 02.03.2023г., постановено по гр.д.№ 4086/2021г. по описа на СГС, ГО, 3 състав, в обжалваните му части и определение от 22.08.2023г. постановено по реда на чл.248 ГПК.

ОСЪЖДА ЗАД „ДАЛЛ БОГГ: ЖИВОТ И ЗДРАВЕ“ АД, ЕИК 200299615, София, бул. Г.М.Димитров“ № 1, **ДА ЗАПЛАТИ В ПОЛЗА НА** К. Б. В., ЕГН *****, чрез адв.Е. И. - САК, съдебен адрес: София, ул. “Проф. Н. Михайлов“ № 2, ет. 3, ап. 11, сумата от 933.33 лв./деветстотин тридесет и три лева/ направени разноски пред въззивна инстанция с оглед отхвърлената част от жалбата.

ОСЪЖДА К. Б. В., ЕГН *****, чрез адв.Е. И. - САК, съдебен адрес: София, ул. “Проф. Н. Михайлов“ № 2, ет. 3, ап. 11, **ДА ЗАПЛАТИ В ПОЛЗА НА** ЗАД „ДАЛЛ БОГГ: ЖИВОТ И ЗДРАВЕ“ АД, ЕИК 200299615, София, бул. Г.М.Димитров“ № 1, сумата от 131.66 лв./сто тридесет и един лева/ направени разноски с оглед отхвърлената част от жалбата.

ОСЪЖДА ЗАД „ДАЛЛ БОГГ: ЖИВОТ И ЗДРАВЕ“ АД, ЕИК 200299615, София, бул. Г.М.Димитров“ № 1, **ДА ЗАПЛАТИ В ПОЛЗА НА** САС сумата от 1400 лв. /хиляда и четиристотин лева/ на осн.чл.78 ал.6 ГПК.

В осъдителната част до 18 000 лв. за неимуществени вреди и изцяло по отношение на имуществените такива, решението като необжалвано е влязло в сила.

Решението може да се обжалва в едномесечен срок от съобщаването му на страните с касационна жалба пред ВКС.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____